

det nye Syn paa Kristendommen, hvortil han efter sit Sigende nu var kommen.

Det var jo rigtignok ikke en saadan Udgang af disse halvandet Aars pinefulde Uro og Uvished, hun oprindeligt havde tænkt sig og helst ønsket. Men hun indsaa' mere og mere, at der næppe var anden Udvej. Ja, som Forholdene nu en Gang havde udviklet sig, var den vel ogsaa den for alle Parter bedste!

Ude fra Gaardspladsen hørtes nu Sigrids kommanderende Stemme; og et Øjeblik efter vendte Barnet tilbage med den lille Dagny, der netop i Dag fyldte sit tredje Aar. Den lille pluskæbede Tyksak havde Favnen fuld af nyt Legetøj og trak efter sig en lille Træhest paa Ruller. Men trods disse rige Gaver saa' hun meget mut og utilfreds ud. Hun havde nemlig endnu ikke faaet sin Faders Lykønskning, og da hun naaede hen til Tanten, gav hun sig straks til at rykke hende energisk i Ærmet og brummende forlange at komme „ind til Fa'er.“

Fru Betty søgte at stille hende tilfreds.

„Du véd jo nok, at Fa'er ikke gerne vil forstyrres om Morgen. Han sidder jo og læser, Dagny. Sæt Jer nu hen i Solen, Børn, saa kommer han nok snart.“